

Pantáta Bezoušek.

O jeho radostech i starostech vypravuje: **KAREL V. RAIS.**

"Povídám — po vůli boží! Budeš, hochu, ráno chodit do kostela sám! Ale to ti povídám, ať se mi u mě nebožky pokouše stavíš, když já ji tu tak nebhívám," a pantáta Bezoušek rydce pohyboval zapadlými ústy i tvářemi, aby po třech slzy, jichž otřel plně hrdlo.

"To huť bez starosti a nebud' dělina, toť jakoby ti bylo deset ruků a chtějí tě odvézt do Němece."

"A to ti taky povídám, pár fůd ku ať mi napřeš; hezky si to přines k nám, a Váša ti ten atros naškrábne."

"Napřeš, a dá Pánbůh, že za směl. Ale všichni čítali, že ten pár žesť budeme zas šťastně spolu bít do kostela."

"Tak, tak, to by snad už bylo všecko. Taky k nám sem někdy zajdi, a co by bylo potřeba, porad, to vš, mládí vždy bývají trošičku halabala."

"Podívám se, ať toho nebude potřeba, uměji všecko po vás dávno naznamet."

"Tak už tě tady Pánbůh opatruj v všechny vaše — a kdybysme se ráno neměli vidět, huť s Pánembohem!"

"I uvidíme, toť viš, že uvidíme — dej ti Pánbůh dobrou noc!" A starostlivě si ruce.

Kabelák složil opět dlouhé ruce na kříži, ohnut zvolna kráček k svému. Pantáta Bezoušek nezmute za ním hleděl, dokud nezamizel ve tmě.

Na tuhavé hluboké obloze třepotaly se drobné hvězdy a od západu mrazivě fúlelo.

Když pantáta klusal do chalupy, na hřídě zachruily se a zakvokaly slepičky, pod střechem z huboka zabukali holubi a zas bylo ticho.

Zastavil se, pohledl k holubníku, k obloze po dvorku až na zahradu, — a vesel do tmavé síně — Hospodářova světlá osvětlena byla žlutavou září malé petrolejovky, stojící na velkém dubovém stole těžkých, skřížených noh. — Kolem lampy bylo dosti žlutavého světla, ale v rozích světlá osvětleny se stíny, jež natahovaly se i na trámový kropený strop.

Hospodář Václav Halouzka seděl u dlouhé hrany stolu; byl po večeri a zajídal chleběm. Děti, jedenáctiletá Anna a devítiletý Váša, klouček nadrozký a bělohavý, dojívali se dna misy svařené mléko a potýkali se líčecmi, že jen to hrínělo. Šestiletá Mančinka chrupala již na maminčině posteli, stojící u stěny naproti stolu; obě válečkovité paže měla rozloženy za hlavou, a po světlá osvětleny se klidně její dech. Hospodyně stojie před lavičkou u velkých černých kamen kaehlových, domývala několik hlíněných hrnků.

"Pojdte, pojdte, tatínku!" volala, když se těžké, jednodílné dvře otvíraly, a pantáta vcházel, "aby vám mléko nadobro nevystydlo."

"I nemám ani hladu," odpověděl a huňáčku hodil na červenou lavičku podél stěny.

Pomodlil se ticho, dal se do jídla. Váša položil lícei opět si hlavu o dlaně a upjatě zdával se na dědečka. Anna odnesla mísu ke kamnům, vlezla si opět za stůl a také s dědečka oči nespustila.

"Dědečku, přivezte mi něco!" spustil Váša.

"I to viš, že přivezu, ale dáš mi pozor na holuby!" mltaje, odpověděl dědeček.

"A co — šepiči?"

"Tak třeba šepiči."

"Ale s červeným pírkem, dědečku," nakazoval Váša.

"A mně, dědečku, knížky — přivezte!" přidávala Anna.

"Přivezu, přivezu, budu na to pamatovat."

"Jen vy si poroučejte," ozval se otec, "jen jim, pantáto, nevozte, neděleť do brotu!"

"To by bylo, abych jel do Prahy, a ne dětem neprivézl! A co pak Mančince — snad šátek, ne?"

"Nedělejte si, tatínku, zbytečné outraty," napomínala hospodyně.

"I mlé, holka, když jsi byla jako oni, taky jsi ráda brala. Když jsem býval na jarmarec, bĕhali jste na kus cesty a křičeli: Co vám nese, tatínku?" —

Když pantáta řekl "Zaplať Pánbůh" a položil lícei, odzbrojval mlé všecko v pořádku, vydá se k se od stolu pohledět do staré, malované trubličky.

zas odkládal jako dřív.

Pantáta Bezoušek před tou cestou do Prahy usnul pozdě v noci, a když ponořný Honzleček přiská druhou, už zase byl vzhůru a marně namáhal se usnout. Říkal si všecky modlitby, které uměl, i písně v duchu si notoval. Sledoval, jak se okénkem prodralo přečranné šero, v němž zaleskla se stará kaehlová kamna.

Co se nebožka huňáčka kolem těch kamen natáhla, co se kaehlou neděli napospíchala, aby dědeček, z hrubě se vracějící, jakmile mezi dvře vstoupí, polévkou viděl na stole! Pomaloučku v tom šeru rozeznával dvře, v zimě, v létě ohořpané, poličku, stůl, velkou alman, všák: tuavé hodiny, jichž větra pro samien starost ani nenatáhli.

Sero počalo se měnit v bílé světlo, v němž všechny předměty pucenědlnu dostávaly barvu: stůl žlutou, almana modrou se světly, mlé květovanými poli, polička tmavočervenou, huňáčiny peřiny rudé a bílé pruhy; a také obrázky na stěně se rozjasňovaly.

V rohu nad stolem visel kříž s ověněným Spasitelem, na stěně několik svých obrazů na skle i na papíře, pod ním zastlené fotografie. Na jedné byla dvě dětské poprsí s přikloněnými hlavkami, na druhé podobizna venkovské ženy se šátkem, pod bradou zavázaným, na hlavě.

A jedna ověnka stále ozývala se v pantátovy hlavy: Bude se mi po tvém světlá osvětleny stáskat! Zitra ráno budu vstávat jinde, daleko od tady, a tady stará moje postýlka zůstane neodstělna. No, po vůli boží!

Bylo to tu středu po svatém Jusefu, když po deváté hodině ranní pantáta Bezoušek nadobro vykročil ze síně. Jestli si zaběhl do chleba pohladit krávy, podíval se na kráviky a na dvorku zahvízdat na holuby.

Váša, jenž bylo dovoleno dědečka vyprovodit na drahu, šoumal se za ním; byl hladce ušesan, obut a měl nedělní šepiči i kabát. Deera s vaučkami čekala na zápis, hospodář připínal si šandu k trakuři, na němž naložena byla dědečkova vauhlička a koš s vejci.

"Tak už tu huťte s Pánembohem!" jda v před po záspi volal pantáta traslavým hlasem, a rty i vrásky po tváři se mu chvěly.

"S Pánembohem, šťastnou cestu, provázej vás Pánbůh!" houla se deera a podala mu zavazankou klee.

Vnučky mu políbily ruku, pantáta je zlíbal a pohladil jim tváře i vlasy, a již s Váškou klusal za hospodářem.

Váša ruce máje v kapse vykročoval si vážně, pantáta stále se obířel.

Z leva i z prava přes zahrady ozývaly se hlasy ze sousedstva: "Tak už jdete! Dobře se v té Praze mějte! Dej vám Pánbůh zdraví a všecko dobré! Šťastný návrat! Veselou cestu! Pěkně pozdravení!"

Dědeček neodpovídal — nemohl — jenom černý kulatý klobouček sváteční po každém pozdravu posmekl.

Bylo pěkné březnové ráno; po nočním mrazíku půda měla ještě škrálop, ale již počínal jihnouti. Střechy chalup topily se v sluneční záři, snítý topoli se leskly, a potok veselé hrčel. Oblaha byla hladká, čistá jako vyčištěná ocel a také tak jiskřila.

Pantáta měl na sobě krátký nedělní kožíšek, potažený modravým suktem, sváteční nohavice zase nataženy přes hořinky, na krku černý šátek na klíčku, nad ním prouček bílého límečku.

V levačce nesl klee, zavazankou v modrý šátek, v pravici měl starou, po tatínkovy zděděnou rákosku s polokruhovým ohybem.

Šel sehnat, zamklý; v tvářích byl čitě oholen, a prošedlé vlasy kolem uší se mu leskly, jak byly namočený.

V několika minutách byli v městečku, jež je s Novou Vsí úplně spojeno. Také zde, kde pantáta viděl, volal nař zdaleka, před šťastnou cestu, poslal pozdravení Praze.

Od huňáky vyběhla ženština, oděná jen v modravé a košili, a hnala se za Bezouškem.

"Jedete do Prahy, pantáto?" volala.

Dědeček zastavil se přisvědčil.

"Kdybych vás smělá prosit, huťte tak dobrý, zpejte se mi tam po tom mém bratrovi — ani

COPENHAGEN SNUFF
Záruka jak za prodej tak za čistotu.

Jsmo ochotni vyměnit, dovozně na útraty zákaznika, (podle našeho ceníku) tento balík „Copenhagen Snuff“ za kterýkoliv z našich druhů šňupavého tabáku kdykoliv před vypráním povolené k tomu lůžky, pokud nebyl tento šňupavý tabák poškozen, co vyšel z naší továrny. Jen plný balíček se vymění, o čemž důlna nás zpravit a když jsme byli povolili vrácení zboží, než bylo posláno.

COPENHAGEN SNUFF jest zhotoven z nejlepšího, zralého, libovonného tabákového lupene, k němuž jsou přidány jen takové příměsky, jaké jsou součástí přírodního tabákového lupene, a úplně čistě vonné výtahy. Zpracováním šňupavého tabáku podrží tento dobrý vlastnosti přírodního tabáku, kdežto hořkost jeho a kyselina se vyloučí.

„Copenhagen Snuff“ jest nejlepší tabak na světě jak pro zvykání tak pro šňupání.

American Snuff Company

Shora uvedená záruka nachází se v každé bedně „Copenhagen Snuff“.

Způsob zpracování šňupavého tabáku jest vědecká příprava téhož k upotřebení. Znamená pro tabák, co vaření pro potravu, aneb kvašení pro víno. Copenhagen Snuff užívá se obzvláště ku zvykání. Co jenně zrní tabáku uchovává svou sílu pohotově a upotřebení jeho se vypírá, poněvadž děle vytrvá. Nemli k dostání v obchodech ve Vašem sousedství, jsmo hotovi zaslati za pravidelnou cenu, předem zaslanou, do kteréhokoliv místa Spojených Států, v jakémkoliv požadovaném množství „Copenhagen“ v čenových krabičkách.

AMERICAN SNUFF COMPANY, Dept. S., 111 Fifth Avenue, New York, N. Y.

nevím, co teď je, ale byl komisařem u finanční, a pohled ustaraných tváří jejích byl pln vronnosti.

"Popřím, huňáčko, jenom dovedu-li s těmi lidmi mluvit. Tak Vojtěch Zuran a býval komisař u finanční."

huňáčka přisvědčila.

"Já ne že bych od něho něco chtěla, to Bůh zadržal, ale aby přece člověk věděl, jestli živ. Dobře ou se o to nestará, třeba že je bratr — Pánbůh mu odpusť, za že mně peníze prodal všecko. A šťastnou cestu přejm!"

Dědeček pohnul vzadu kloboučkem, a huňáčka uháněla domů.

Za malou ohvítku se potkali se starým Kabelákem a výminkářem Syrovátkou, kteří se teprve vraceli z ranní. Syrovátka byl ještě včelí než Kabelák, ale ohnutější, ačkoli ani dost málo sedlý; pangruktu měl naraženou až na uši, široké, nazelenalý burus klátil se mu kolem nohou, obutých do vysokých, rezavých holinek.

Spatřiv pantátu, smjše se volal z daleka: "Vidíš ho, Pražáka, už tuhle jde, ten si dneska vykřáče!"

"Kdyžys ty neležel," trpělivě Bezoušek.

"No, žádnou mrzutost, šťastnou cestu ti přejm a brzy se vrac, ať nechojíme dlouho sami a můžeme zas zpívat ve třech — dneska jsi nám už chyběl," dobrácky hovořil Syrovátka.

huňáčka přisvědčila.

"Já ne že bych od něho něco chtěla, to Bůh zadržal, ale aby přece člověk věděl, jestli živ. Dobře ou se o to nestará, třeba že je bratr — Pánbůh mu odpusť, za že mně peníze prodal všecko. A šťastnou cestu přejm!"

Dědeček pohnul vzadu kloboučkem, a huňáčka uháněla domů.

Za malou ohvítku se potkali se starým Kabelákem a výminkářem Syrovátkou, kteří se teprve vraceli z ranní. Syrovátka byl ještě včelí než Kabelák, ale ohnutější, ačkoli ani dost málo sedlý; pangruktu měl naraženou až na uši, široké, nazelenalý burus klátil se mu kolem nohou, obutých do vysokých, rezavých holinek.

Spatřiv pantátu, smjše se volal z daleka: "Vidíš ho, Pražáka, už tuhle jde, ten si dneska vykřáče!"

"Kdyžys ty neležel," trpělivě Bezoušek.

"Jen ať mi mezi vás někdo nevlze, ten švec Pětrbřhlo se už dost vtrhl." Pokračování.

— Podporujte naše české obchodníky, kteří v listě tomto ohlašují.

Trpící muži a ženy!
Wheelerovo rostlinné thé učini krev čistou a zdravou a jest rozhodným lékem

proti zácpě, kyselosti v žaludku, žloutence, nezáživnosti, jaterním chorobám, bolestem v zádech, nechuť k jídlu, revmatismu, neuralgii, dně, pakostnici, dně v kyčlech, nervoznosti, ztrátě chuti k jídlu, ospalosti, žloutence, úhrum, vyrážce, svědivosti kůže, vodnatelnosti, srdečním nemocem, vředům, nežitím, tasemnicí, starým bolákům a všem chorobám krve aledvin.

VZOREK ZDARMA NA POŽADÁNÍ! PIŠTE JEŠTĚ DNES!

Posleme Vám obratem pošty lék na zkoušku a knížku o nemocích. Nepošlejte peněz. Zkouška Vás přesvědčí. Adresa: **THEOPHOLINE REMEDY CO., South Bend, Ind.**

Marie Votýpka, ředitelka českého oddělení.

NOVÍ JEDNATELE, KTERÍ VÁM S LÉKEM POSLOUŽÍ

Pan Václav Bláha, 1701 88. 10. Str., Omaha, Nebraska.
Pan Josef Kotrba, 2934 Chestnut St., Omaha, Nebraska.
Pan Josef Vinopal, Haagen, Wis.
Pan J. A. Prehal, Oenaville, Tex.

"Severovy léky mají vždy nejlepší účinky v naší rodině", píše p. F. Lesnicki z Claridge, Pa.

Každé 3 minuty.

Víte, že všechna krev v těle probíhá ledvinami každé tři minuty? Ledviny přečišťují krev a odstraňují zbytečné a škodlivé látky, jako odstraňujete popel z kamen. Více než 500 grámů jedovatín a přes tři piny vody odvrhnou ledviny každého dne. Kdo může podceňovat důležitost zdravých ledvin? Kdo může připustit, aby ledviny jeho byly slabé a neudržely? Nejlépe, jak ledvinám a svému zdraví prospějete jest, když budete užívati

Severův Silitel ledvin a jater.

Účinkují přímo na ledviny a játra které povzbuzuje, posiluje a léčí. Bolesti v zádech, nepořádky ledvin a měchýře zmizí a na jejich místo nastoupí zdravé, přirozené výkony těchto orgánů, když budete užívati tento lék.

Pište si pro naši knížku "Nemoci ledvin a jater". Pošleme zdarma. Výtisk té knížky naleznete též při každé láhvi Silitele ledvin a jater.

Cena 50c a \$1.00

Na prodej v lékárnách. Žádejte vždy jediné Severovy léky a jiných neberte.

Nemáte-li dosud Severův kalendář za rok 1910 požádejte o výtisk v lékárně.

Počátek bývá v žaludku.
Značný počet lidských nemocí mají svůj původ v žaludku, a lék, kterým většina z nich zabráníte a vyhojíte, jest

Severova Žaludeční hořká.
Vezměte dávku před jídlem a dostanete záhy zdravou chuť k jídlu. Povzbuzuje přirozenou činnost jater a pravidelnou stolici. Osvědčená silníka pro lidi slabé, neudrževé a s nemocí se pozdravující. Každého časn velmi osvědžuje.
Láhev za 50 centů a \$1.00
Čtěte knížku "Nemoci žaludku". Pošleme na požadání každému, kdo zasle svoji adresu.

Zakročte bez odkladu.
Zanedbáte-li nastouení kašel, může se vyvíjeti vážná nemoc, aneb se ohlásí nejběžnější z lidských chorob, součotiny, ale

Severův Balsám pro plíce.
Jeli poukít v čas, zabráni těžkým a nebezpečným nemocem. Přisobí obdivuhodně na sliznici hrdla a plíc. Nejen že zastaví kašel, nýbrž přisobí hojivě při chraplivosti, záduše a zánětu plíc, pohrudnice i průdušek. Dírky jej rády užívají.
Cena 25 a 50 centů

Žádejte-li lékařskou poradu pro sebe, neb některého člena vaší rodiny, zveme vás, abyste psali s plnou důvěrou na naše lékařské oddělení. Dopis váš bude rychle a plně zodpověden.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA